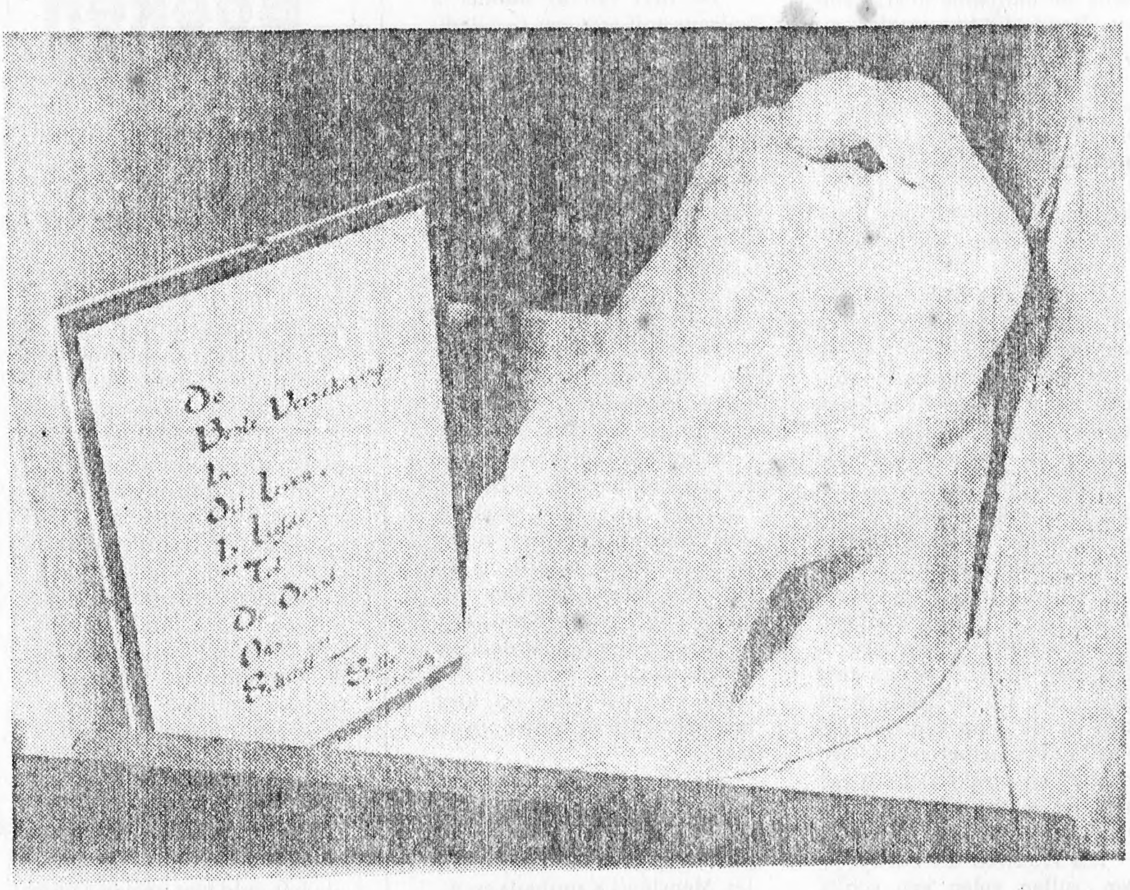
STICUSA KNIPSELKRANT 39

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN

Maandag 4 juni 1984

GEDICHTENBUNDEL VAN SELLY FERNANDES

MET BEELDEN VAN MARIANNE JORDAAN

"EN TOCH EEN VROUWENLEVEN"

WILLEMSTAD - Dezer dagen kreeg ik, vers van de pers, de gedichtenbundel "EN TOCH - een vrouwenleven" van Selly Fernandes met beelden van Marianne Jordaan in handen en raakte daar zeer door geboeid.

Voordat ik mij echter op het glibberige pad van poëziebeoordeling begeef, eerst iets over de samenstelsters en de inhoud van de bundel.

Waarom hebben Selly en Marianne besloten dit boekje het licht te doen zien? Selly Fernandes, werkzaam bij De Beurs en het meest bekend door haar regelmatig in deze krant verschijnende, korte, uit het leven gegrepen gedichten, vertelt hierover het volgende:

"Destijds kreeg ik een tip om, in het kader van de kunstkritieken die ik voor de Beurs schrijf, eens langs te gaan bij Marianne Jordaan, omdat ze van die prachtige beeldplastieken zou maken. Ik kende Marianne niet, maar toen ik haar bezocht raakte ik zo onder de indruk van haar sculpturen, die veelal op één of andere manier met het onderwerp "vrouw" te maken hadden, en van de persoon Marianne, dat er van het beoogde interview weinig terecht is gekomen; daar hadden we geen tijd meer voor. Het klikte direkt tussen Marianne en mij. Misschien komt het doordat we allebei schorpioenen zijn; die kunnen òf heel goed met elkaar overweg òf elkaar niet luchten of zien, een tussenweg is er niet bij schorpioenen.

Ik raakte zo geinspireerd door de beelden van Marianne dat ik kleine versjes begon te maken die direkt met het betreffende beeld te maken hadden, maar ook met mijn persoonlijke leven. Op haar beurt raakte Marianne geinspireerd door mijn gedichten, waardoor weer nieuwe sculpturen ontstonden".

vervolg z.o.z.

Vervolg „En toch ...

Uit deze wisselwerking is toen dit bundeltje voortgekomen.

De samenstelsters hebben de bundel opgedragen aan Prinses Irene omdat het daarin hoofdzakelijk gaat over de cyclus van een vrouwenleven en het emancipatieproces dat deze vrouw beleeft. Volgens Selly en Marianne heeft Prinses Irene dubbel model gestaan voor het beeld van de geëmancipeerde vrouw. Zowel in haar persoonlijke leven als in haar leven als prinses heeft zij heel duidelijk voor zichzelf gekozen en heeft zich daardoor kunnen ontwikkelen tot de vrouw die ze nu is.

Behalve dat de bundel hier en daar een reflektie is van het persoonlijke leven van de schrijfster, zullen er vele vrouwen zijn die hun eigen leven hierin herkennen. De in de verzen en beelden gestolde emoties zijn van een soort, die bijna elke vrouw in haar leven kent: kindzijn, eerste hevige liefde, huwelijk, kinderen en daarna, heel vaak, scheiding. Daardoorheen speelt echter de bewustwording van de vrouw een zeer grote rol. De ik-figuur weet zich in de loop van de "cyclus" te emanciperen tot "een vrouw" en maakt zich los van het zich eigengemaakte beeld van "slechts een vrouw".

Als vrouwen dit boekje lezen zullen velen een schok van herkenning ondergaan. Zeker één of meerdere fasen van de in deze bundel behandelde cyclus van een vrouwenleven zal op hen van toepassing zijn.

Mij verging dat in ieder geval wel zo. De gedichtjes zijn heel duidelijk, direkt en glashelder (van klank zou ik bijna kunnen zeggen) en geven door hun eenvoud direkt de achterliggende bedoeling weer. De beelden van Marianne Jordaan zijn zo treffend voor de sfeer van elk gedicht, dat men zich heel goed kan voorstellen dat het direkt geklikt heeft tussen Selly en Marianne.

In haar gedichten refereert Selly een aantal malen aan figuren of beelden uit de Griekse mythologie. Mooiste voorbeeld daarvan is te vinden in het gedicht "Poel van verdriet": "Er is geen troost voor hen die vrijwillig toeven aan de oevers van Acheron..."

Uit het gedicht "Aanstaande moeder" blijkt heel sterk dat de ik-figuur zich in een later stadium zal emanciperen. Als ze aan de geboorte denkt, betekent dat voor haar ook "de geboorte van een moeder". Het kind neemt dus niet de allesoverheersende plaats in bij deze gedachte.

De titel van de bundel is volgens mij aan een tweeledige interpretatie onderhevig "En tóch" slaat zowel op de beginfase, waarin de ik-figuur zich nog gelukkig waant, doch af en toe al door twijfel besprongen wordt, als op de fase waarin zij onder hevige depressies gebukt gaat, maar zich toch weer ziet "verrijzen uit eigen as" (gedicht "Als de Phoenix").

Hoewel het bundeltje niet (en dat waarschijnlijk ook niet pretendeert) gekwalificeerd kan worden als behorend tot een zeer hoog literair niveau, is het de betiteling "poëzie" meer dan waardig, Juist door de eenvoud, zowel in beeld als in woord, is het een zeer pure vorm van poëzie geworden en hebben Selly en Marian bereikt dat de lezer zich direkt aangesproken voelt en zich keer op keer met zichzelf gekonfronteerd ziet.

De bundel is uitgegeven door Omniboek in Den Haag en ligt vanaf morgen op de plank bij de boekhandels Salas, Mensing's Kaminada en v. Dorp. A.s. zaterdagmiddag zullen Selly en Marianne signeren bij Salas en Mensing's Kaminada.

Enkele beeldplastieken van Marianne Jordaan zijn bovendien te zien bij de Fatumstand op de Curacao Expo '84 tot 10 juni a.s.

J.S.

De Amigoe
MAANDAG 4 JUNI 1984

Boeken cultuur

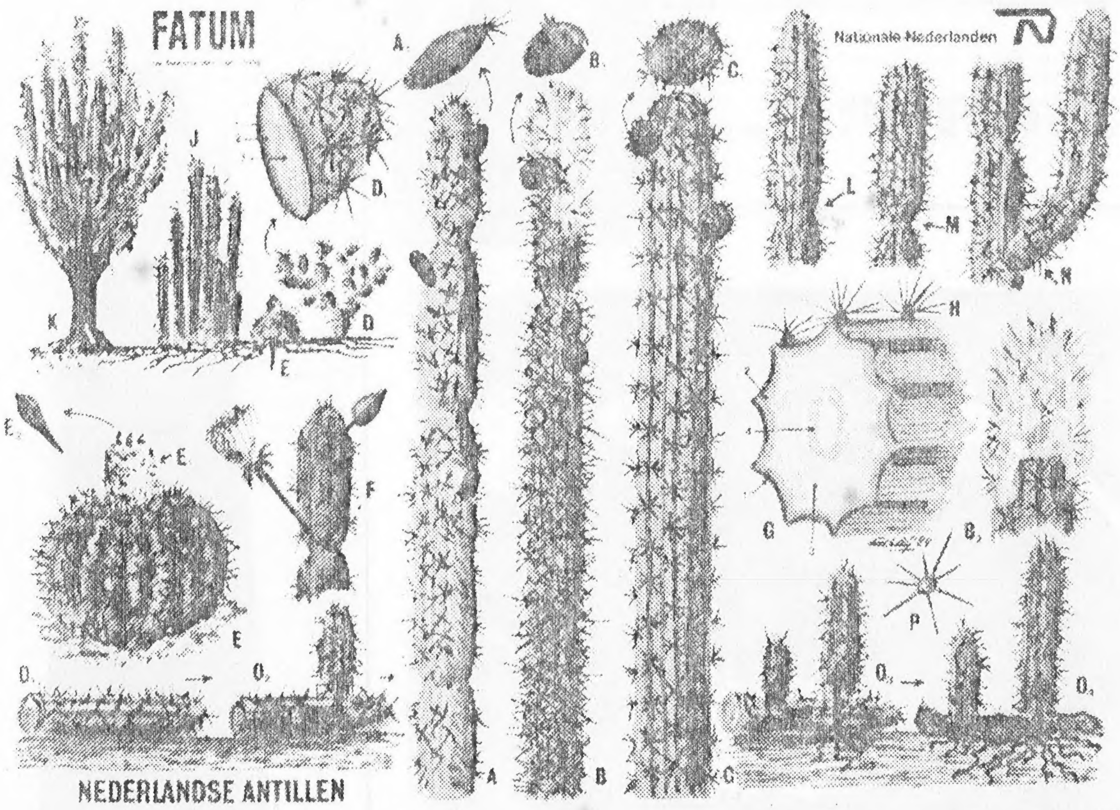
KRALENDIJK — Sedert het huidige BC het bestuur van het eiland overnam is er zeker van de zijde van gedeputeerde Franklin Crestian een verhoogde aandacht geweest voor alles wat samenhangt met de eigen cultuur. Crestian is dan ook van mening, dat cultuur geen individuele uiting is, maar meer een uiting van een bepaalde groep. De Sticusa is volgens gedeputeerde Crestian eigenlijk niet de instantie bij uitstek om de verantwoordelijkheid voor culturele vorming te dragen. Crestian meent, dat alles wat met cultuur te maken heeft, ook duidelijk in handen van de overheid moet liggen. In de toekomst zal de Sticusa overigens geëlimineerd worden en zal dan ook het Cultureel Centrum Bonaire (CCB) niet meer subsidiëren. Gedeputeerde Franklin Crestian zou er een voorstander van zijn, als het geld wat vroeger naar het CCB ging, nu in handen zou komen van de overheid. Het CCB heeft volgens ged. Crestian wel een positieve inbreng gehad, maar toch stelt de gedeputeerde voor dat er een drastische wijziging in het tot nu toe gevoerde systeem zal komen. Het Cultuurbeleid, aldus Crestian dient in handen te komen van personen die van oorsprong Bonaireaan zijn. Cultuur is niet uit een boekje te leren, aldus de gedeputeerde, maar komt voort uit de bevolking zelf.

Amigoe
DINSDAG 5 JUNI 1984

Protestantse kerk Playa

Expositie in consistoriekamer

ORANJESTAD — Woensdag is er van vier uur 's middags tot tien uur 's avonds een tentoonstelling van ethnologica in de consistorie- en koffiezaal van de Protestantse kerk, ingang Klipstraat in Oranjestad. Hierbij zal een aantal doeken uit de verzameling van dr. A. van den Doel te zien zijn. De tentoonstelling zal worden geopend door mevrouw M.A.C. Karssen, vice-voorzitster van de Nederlandse Christen Vrouwenbond, die op Aruba verblijft in verband met het zilveren jubileum van de Arubaanse afdeling van die organisatie. De tentoonstelling is voor eenieder gratis toegankelijk.

WILLEMSTAD — Verzekerings- maatschappij Fatum NV gaf deze dagen een nieuwe poster uit. Daarop staan tekeningen van een aantal veelvoorkomende cacteeën, ofwel cactussen. Evenals de vorig jaar door de maatschappij samengestelde poster met afbeeldingen van verschillende op de Antillen vóorkomende vogelsoorten, levert ook de nieuwe poster een positieve bijdrage tot kennis van en vooral ook liefde voor de natuur. Omdat weergave van alle cactus- soorten ondoenlijk was, werd gekozen voor de drie meest voorkomende zuil- cactussen: de Cadushi, de Cadushi di Pushi en de Datu, die op het eerste gezicht veel op elkaar lijken. Tevens staan op de door tekenaar Eddy Waas ontworpen poster, ondermeer doorsnedes van zuil en blad en de manier van voortplanting van de cactussen afgebeeld. Minister van Onderwijs Jacques Veeris en gezaghebber Ronald Casseres ontvingen gisteren uit handen van leden van de Fatum- directie exemplaren van de met name voor gebruik op de scholen samengestelde plaat.

De Beurs
Woensdag 6 juni 1984

Curacao natuurlijk paradijs voor schilders

Geografies beschouwd, behoort Curaçao tot de Semiwoestijnachtige klimaatzones.

Echter bij nadere aanschouwing en beleving komt men tot de konklusie dat ons eiland met een rijk gevarieerde flora en fauna wereld gezegend is. Voor de beeldende kunstenaar liggen de motieven en kleuren als het ware voor de huisdeur opgestapeld.

Je hoeft maar een wandeling door je eigen buurt te maken en je komt al een palet van kleuren en vormen tegen, om maar niet te spreken van onze kleine historische stadsgezichten. Op elk plekje in Otrabanda kan je je schildersezel neerzetten en een doek met alle denkbare kleuren vullen. Een muurvlak van een histories gebouw, waarvan de verf afschildert, een vrouw zittend voor haar huis, dommelend in de warme middagzon; een paar kinderen, die een straathond achterna rennen.

En dan de kleuren van streken als Montagne Abao, San Pedro, Barber en ga zo maar door.

Zelfs zonder schildersezel en doek, maar alleen met je ogen en andere zintuigen, absorbeer je op een tour of wandeling op Curaçao zoveel koloristische indrukken, dat je genoeg visueel materiaal verzamelt om een lange tijd te kunnen schilderen of beeldhouwen.

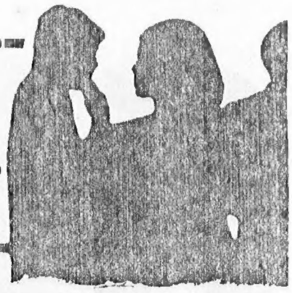
De zon, de planten, bloemen (ook cactus en indju) de mensen (waarvan er zoveel verschillende types rondlopen) huizen; dit alles levert het bonte beeld op, dat Curaçao zo karakteriseert.

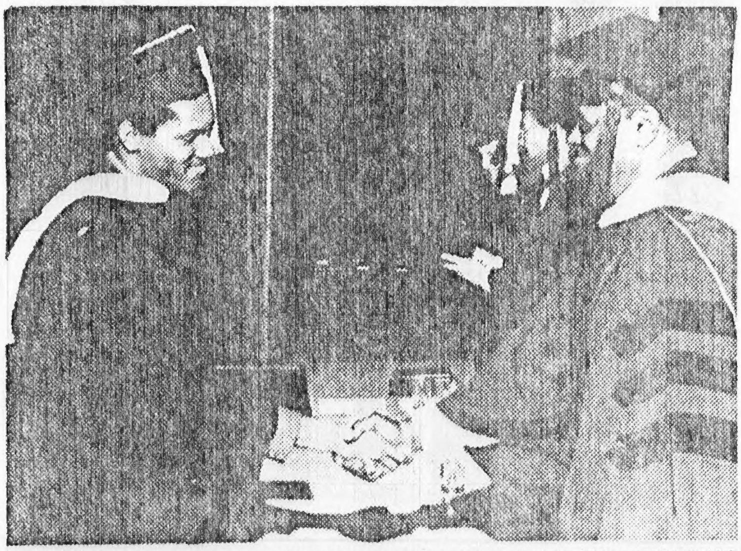
Het is onbegrijpelijk dat er nog geen school van Curaçaose expressionisten (kleurfanatici) ontstaan is; maar met al het verborgen talent op ons eiland is het niet ondenkbaar dat we in de toekomst een typische eigen stijl ontwikkelen, die in navolging van bijvoorbeeld de Haitiaanse stijl, ruime bekendheid zullen gaan krijgen. Mi ta spera sincero.

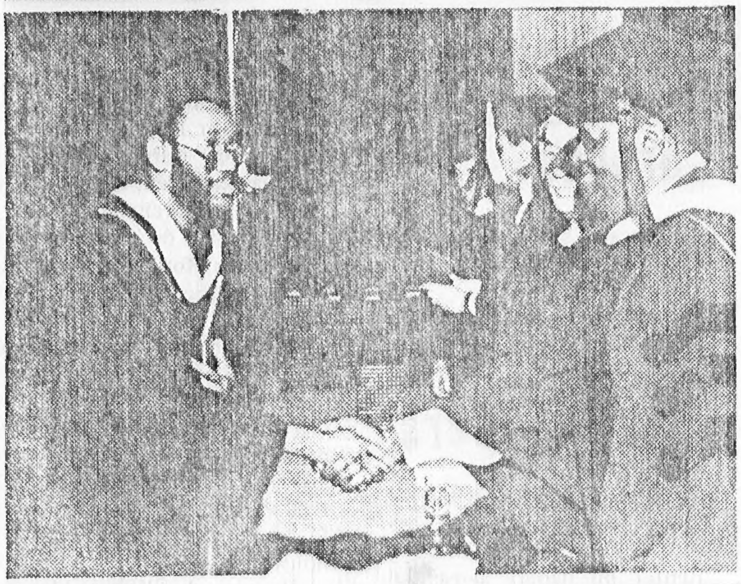
Tony Monsanto

Amigoe WOENSDAG 6 JUNI 1984

mensen...

Bij het Amerikaanse Berklee College of Music werd het diploma uitgereikt aan twee Antillianen die geslaagd zijn. De twee geslaagden zijn PRISCO BERNABELA (bovenste foto) uit San Nicolas op Aruba en CARLYLE ONASIS BARRITEAU uit Cul de Sac op Sint Maarten. De twee ontvangen op de foto de gelukwensen van de bekende jazz-pianist Oscar Peterson, die door dit onderwijs-instituut werd onderscheiden met de «honorary dregree of doctor in music».

Amigoe 6-6-84

WILLEMSTAD — De Amerikaanse klarinettiste Lorraine Haddad (zie foto) vertolkt in het kader van de zesde concert-serie onder leiding van Eric Gorsira op maandag 18 juni in Centro Pro Arte het klarinet-concert in A, KV 622 van Wolfgang Amadeus Mozart met het Curaçao Symphonie Orkest. Op zaterdag 23 juni soleert zij met de Curaçao Camerata in het klarinet-quintet in A, KV 581 van Mozart en in Celebration II van de Canadese componist William Douglas.

De Antilliaanse celliste Luise Gorsira zal als soliste optreden op 18 juni en haar medewerking verlenen aan Curaçao Camerata.

AMIGOE 6/6-84

Subsidie los voor Osticeba

ORANJESTAD — Osticeba, het overkoepelend orgaan van buurthuizen op Aruba, ontving van de Federatie Antilliaanse Jeugdzorg de bevestiging dat de gevraagde subsidie toegekend zal worden. Deze subsidie is bestemd voor het houden van cursussen voor jeugdleiders die de zorg hebben over kinderen van 12 tot 16 jaar.

Voorts ontving Osticeba een subsidie van Landsloterij voor de aanschaf van een "transparency-maker" alsmede de goedkeuring van een jaarlijkse subsidie om de onkosten van Osticeba te helpen dragen. Op zaterdag houdt Osticeba een contact-vergadering tussen de sociale instellingen en mevrouw Gladys van Dal van de adviesraad van de Landsloterij. Deze vergadering begint om 9 uur 's morgens in de St. Annaschool te Noord.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN

Donderdag 7 juni 1984

Kritiek Dr. Antoine Maduro op officiele spelling van Romer/Maduro/Jonis

WILLEMSTAD -- In deze derde aflevering signaleert Dr. Antoine Maduro een aantal fouten in de officiële Ortografia di Papiamentu die absoluut ontoelaatbaar zijn en die beslist gecorrigeerd moeten worden. Het komt ons zeer bedenkelijk voor dat er met de adviezen van onze grootste expert op het gebied van het Papiaments zo slecht rekening is gehouden. We laten Dr. Maduro aan het woord:

Kuórem of kuorem?

Allereerst een rectificatie van de uitleg van het woord kuorem, zoals die voorkomt in het vorige artikel.

Op pagina 3 van de Ortografia lezen wij kuórem met accent. Logisch zou zijn geweest dit woord zonder accent te schrijven. Immers regel d. op pagina 13 zegt dat woorden die eindigen op -el, -en of -er (de e is een shwa) geen accent krijgen. Deze regel zou dan ook moeten gelden voor woorden die eindigen op -em. En volgens deze regel zou dan kuorem zonder accent geschreven moeten worden. Ook op pagina 5 komt onterecht het woordje kuoren met accent voor.

Correcties die zeer terecht, zeer redelijk en strikt noodzakelijk zijn.

1) Het is noodzakelijk de tweeklank "ey" in te voeren bij woorden die de klank "ee" hebben van het Nederlandse woord zeef en het Engelse woord safe. Het woord baby dat aan het Engels ontleend is moet volgens de Ortografia met "ei" geschreven worden, dus beibi. Dat is onlogisch want de tweeklank "ei" is al gereserveerd voor woorden met de Nederlandse "ei" klank; b.v. preis, kabei, beibel.

Mijn voorstel is dus om de woorden met genoemde "ee" klank met "ey" te schrijven. Dus niet zoals in de Ortografia staat op pagina 5: Hesusei, e mucha ei, maar volgens mijn voorstel: Hesysey, e mucha ey. Deze schrijfwijze zou ook moeten gelden voor woorden als greypfrut, blèkmeyl, breynwòsh, kòkteyl, beybi enz.

2) Het is noodzakelijk de schrijfwijze "iw" in te voeren voor woorden zoals friw, hudiw, riw, enz. allemaal woorden met de Nederlandse ieuw-klank. Mijn voorstel is dus riw in plaats van riu; friw in plaats van friu; skiw in plaats van skiu. De tweeklank "iu" wordt nu eenmaal al gebruikt voor woorden waar de Hollandse klank joe in voorkomt zoals fius, kuit, enz.

De fonologische spelling biedt voldoende ruimte om dit soort veranderingen aan te brengen. Mijn voorstel is dus om het teken "iu" niet te blijven gebruiken voor twee verschillende tweeklanken.

3) Verder moeten wij de tweeklank "uy" introduceren voor woorden die de Nederlandse oei-klank hebben, zoals buy, puyru, kuy, snuy etc.

Mijn voorstel is dus fuy in plaats van fui, spruy in plaats van sprui enz. Het is onlogisch om de tweeklank "ui" voor twee verschillende klanken te gebruiken.

De tweeklank "ui" wordt nu eenmaal al gebruikt in woorden als kuida, kuihi, ruina enz.

(wordt vervolgd).

AMIGOE
VRIJDAG 8 JUNI 1984

ORANJESTAD — De Arubaanse Dans- en Balletschool presenteert op 16 en 17 juni een avond ballet onder leiding van Iris Bernabela. Het pro ramma bestaat uit twee delen. Vóór de pauze zal "E mesa berdè" worden opgevoerd, een modern ballet dat de actuele problemen van de jeugd weergeeft. Na de pauze komt de derde akte uit "The Sleeping Beauty", een bekend sprookje dat voor het eerst in 1890 werd opgevoerd in Rusland. Verschillende karakters uit sprookjes zoals: De Gelaarsde Kat, Sneeuwwitje en de Zeven Dwergen, Roodkapje en de Wolf, de Blauwe Vogel en zijn prinses, komen in dit tweede deel voor. Kaarten voor deze ballet- avonden, die om 8 uur in Cas di Cultura beginnen, zijn verkrijgbaar in alle boekhandels.

DE BEURS Donderdag 7 juni 1984

INGEZONDEN

STAATSKULTUUR

Degenen onder ons die zijn opgegroeid met de Giovenessa en het Horst Wessel-Lied in de oren hebben een gezonde afkeer van alles wat riekt naar staatskultuur.Kultuur is bij uitstek iets van partikuliere personen behalve voor het linkse deel van de regeringspartij MAN dat onze gemeenschap geheel wil inrichten naar het voorbeeld van Fidel Castro. Wijlen Eric Bishop heeft eens gezegd dat de volkeren van de derde wereld geen behoefte hebben aan de demokratie naar West-Europese vorm en geen grondwet naar Westminster model. Wijnie Jabaaij schijnt deze woorden van Bishop uit het hart gerepen te zijn. Daarom heeft zij alvast een motie ingediend om de Sticusa op te heffen en de gelden rechtstreeks aan de eilandgebieden te geven. Haar kommunistische vrienden op Curaçao hopen dan vrij spel te hebben met dit deel van de Nederlandse ontwikkelingshulp.

Alle landen van Zuid- en Midden Amerika kennen "Institutos de Cultura". Ofschoon de begroting geheel van de overheid komt worden deze instituten door partikuliere personen beheerd. Men wil van de kunstenaars geen ambtenaren of Gouvernements werklieden maken. Op Curaçao gebeurt dat wel. Op de Sektie Cultuur van Afdeling Onderwijs en Kultuur heeft men alleen al op het gebied van de dans drie krachten rondlopen. Deze zitten aan een lessenaar en hebben absoluut niets te doen. Na hun ambtelijke "diensttijd" geven zij partikulier les aan balletscholen om zo extra te verdienen.

Terwijl alle andere balletleraren hard moeten werken is het aan de voet van de Scharloobrug een soort walhalla waar de gepriviligieerden van Willy Franco hun dagen slijten met zichzelf en kollegas aan te prijzen in een dolce farniente. In Nederland zou men zich moeten schamen om nadat de Culturele Centra vijfendertig jaar goed hebben gefunctioneerd de gelden voortaan beschikbaar te stellen voor dit soort schandalige zaken.

Bij het land is het niet veel beter. Terwijl het regeringsprogramma spreekt van overdracht van allerlei zaken aan de eilanden ontwikkelt een minister op Pietermaai smal een droomkasteel waar men de grootse naam Instituto Lingwistiko voert. Allerlei fantastische plannen worden opgezet. Een soort werkverschaffingsproject voor geleerde heren. Natuurlijk moet Nederland de schade betalen. Men drinkt samen koffie, nan ta skupi den boka di otro en daar blijft het bij.

In 1949 namen onder andere de heren dokter Cola Debrot, dokter Leo Lashley en Phillip Römer het initiatief om het Cultureel Centrum Curaçao op te richten. Ik noem deze drie heren omdat zij vooraanstaande leden van de nationale volkspartij waren en niet de eersten de besten in deze gemeenschap. Nu men na vijfendertig jaar het werk van deze mensen kapot wil maken zou je verwachten dat de partij waartoe zij behoorden wel enige aandacht voor deze zaak zou opbrengen. Helaas hebben de huidige NVP figuren een velponlijm mentaliteit. Om deel te blijven nemen aan het krakkemikkerige kabinet Martina zijn zij tot alles bereid. Zij laten zich zelfs op de ziel trappen.

In het papiaments zeggen wij. Tin un limite kon sinberguensa un hende por bira. Voor de NVP als christelijke partij geldt dit niet meer. Nan a bende nan alma. De benoeming van de secretaris generaal van de MAN tot lid van de Antilliaanse Sektie van de Adviesraad voor de Culturele Samenwerking tussen de landen van het Koninkrijk bewijst dat voor deze regering niets meer heilig is. Het is om te huilen. De grote leider van de MAN reist de wereld af aan het hoofd van Koninkrijksdelegaties. De weinige keren dat hij thuis is roept hij op tot liberacion (bevrijding) en verklaart hij met een stalen gezicht Nederland tot vijand.

Nu wil men degene die spreekt voor de afbraak van alles wat met Nederland te maken heeft benoemen in deze gemengde Commissie om de beide regeringen te adviseren. Normaal adviseert een Secretaris Generaal in partijverband. Deze figuur zou het eilandsbestuur uit hoofde van zijn vak ook kunnen adviseren over het uitgeven van gronden "buitenplan" of over andere kadastrale zaken maar om te pretenderen dat het een deskundige is op Cultuur gebied lijkt teveel op een "bad joke".

Bij onze zuiderburen hebben zij een speciale aanduiding voor dit soort partijbenoemingen. Zij spreken van "El mono con un anillo de brillante en la cola". De aap met een diamanten ring in de staart. Voor het volk van Curacao is het wederom een belediging. Het is net alsof Curaçaoenaars op Curaçao nooit aan bod mogen komen. En dan te weten dat wij het pispaaltje zijn van de andere eilanden en dat de NVP statenleden daar zo boos om worden. Kijk naar mijn woorden maar kijk niet naar mijn daden zeggen de politici van de MAN en de NVP.

Un aña riba un dia a kada kochino le yega su sabado. Er komt tezijnertijd een verkiezing en dan krijgt het volk zijn kans een hartig woordje mee te spreken. Sigui traha repa bal numa, boso dia lo yega!

Siegfried W. Rigaud.

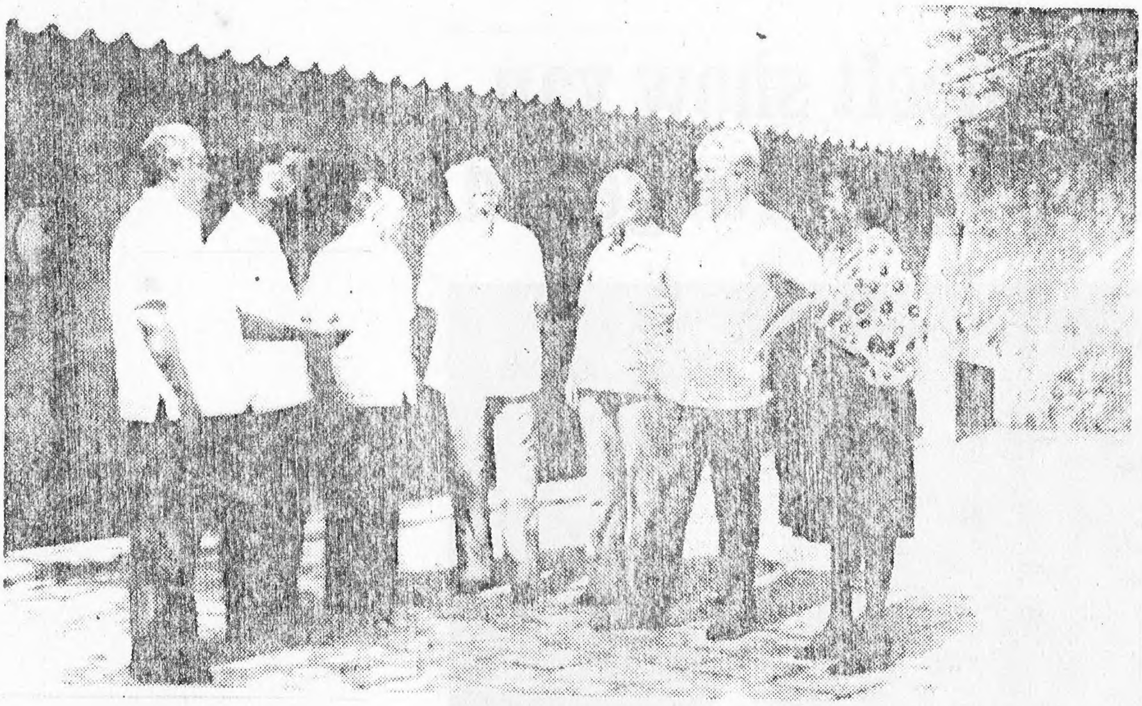
AMIGOE WOENSDAG 6 JUNI 1984

Vragen Diaz over kritiek Chance op staf Kabna

WILLEMSTAD — De fractie- voorzitter van de DP in de Staten, Agustin Diaz, wil van premier Don Martina weten of deze het eens is met beschuldigingen die minister van Ontwikkelings- samenwerking Leo Chance uitte aan het adres van de KABNA- leiding. Over deze beschuldigingen stelde de DP- leider deze week een drietal vragen op.

Vorige week trok Chance, tijdens de maandelijkse persconferentie van de Ministerraad, fel van leer tegen de directeur van het Kabinet voor Nederlands-Antilliaanse Zaken in Den Haag, drs. Henk Moerman en dienst staf van Kabna. Chance betichtte hen ervan misleidende informatie over ontwikkelingsprojecten te hebben doorgegeven aan de fractie- leider van de MEP in de Staten, Betico Croes.

Van de premier wil daarom nu Diaz categorisch vernemen of deze het verwijt van minister Chance deelt. Zo dat het geval is, dan wil de DP- leider bovendien een antwoord op de vraag of de Antilliaanse regering hierover bij de Nederlandse regering officieel protest aantekende en hiervan ook de Staten in kennis zal stellen. Ingeval echter Martina het met de kritiek aan het adres van de KABNA- leiding niet eens is, wil Diaz daaromtrent overigens ook een nadere toelichting.

ORANJESTAD — Leden van de Culturele Adviesraad voor het Koninkrijk brachten gisteren een bezoek aan Aruba. Ondermeer werd een bezoek gebracht aan het Arubaanse museum in Fort Zoutman, waarvoor ruim twintig jaar geleden Jan H. Beaujon en ing. Ernesto Petronia initiatiefnemers waren. Op de foto: de leden: voorzitter Felipito Tromp, Martiza Eustatia, Angel Salsbach, G.H. Veringa voorzitter van de Nederlandse sectie, P.J. Verdam, A.R. Vermeer en secretarissen M.D. Thys en TH. Hermelijn tijdens het bezoek aan het museum.

AMIGOE
VRIJDAG 8 JUNI 1984

Cyclus gitaarlessen Remi Lasten bij CCC

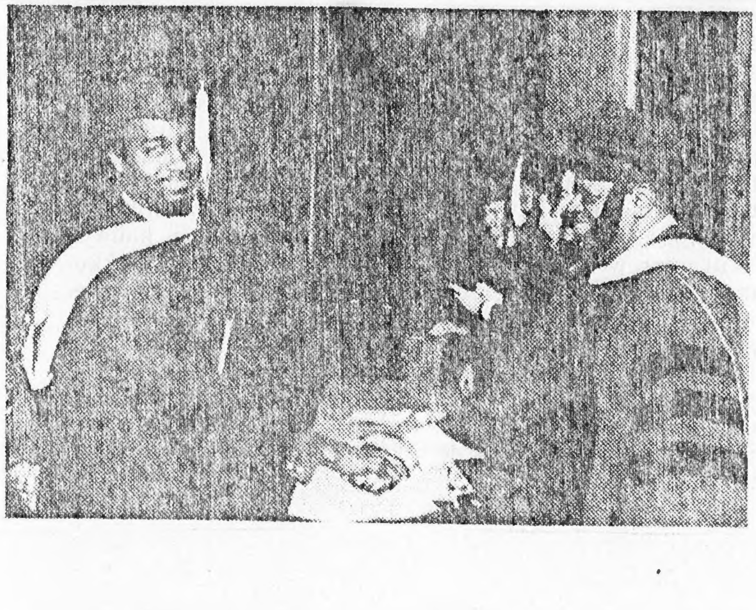
WILLEMSTAD— Door het Cultureel Centrum Curaçao wordt een cyclus georganiseerd van drie gitaarlessen door Remi Lasten. De cursussen zi n op 14, 21, en 28 juni van acht tot tien uur 's avonds in het auditorium van het CCC.

Alle drie cursussen zi n in Papiaments; de inschrijving is tien gulden per persoon. Aan de cursus kunnen zowel gitaristen, gitaar-liefhebbers als luisteraars deelnemen. Elke "aktieve" deelnemer moet minstens twee nummers brengen terwijl de minder ervaren gitaristen en de gitaarleerlingen hun muziekstukken mee moeten nemen. Op de cursus wordt onder andere uitleg gegeven over de zit-positie bi het spelen, techniek van linker- en rechterhand, zorg van de nagels en de gitaar, basis-oefeningen voor de vingers en balans tussen de duim en andere vingers van de "speelhand".

AMIGOE
ZATERDAG 9 JUNI 1984

*****

Aan het Berklee College of Music slagen dit jaar nogal wat Antillianen. Hier is het de beurt aan WINSTON MACCOW van Sint Maarten om uit handen van de beroemde Amerikaanse jazz- pianist Oscar Peterson zi n diploma voor jazz- compositie en -arrangementen te ontvangen.

Amigoe VRIJDAG 8 JUNI 1984

CPA heeft show van Paul van Vliet gehad

PAUL VAN VLIET

Een TIEN MET EEN GRIFFEL voor de aandacht die Paul van Vliet voor de presentatie van zijn one man show op Curaçao aan zijn 'huiswerk' besteedde. Het eerste deel van zijn nieuwe programma 'Wat gaan we doen ?', kenmerkte zich namelijk door verschillende lokaal geïnspireerde gegevens, als verwijzingen naar de nieuwe staatkundige structuur van de Antillen, de bezoeken van minister Jan de Koning en de telefoon- en stroom- problemen waarvoor volgens Van Vliet altijd nog een oplossing bij de windmolen van de marine kan worden gevonden.

In tegenstelling tot de meeste andere cabaretiers die de Antillen aandoen, kauwde Paul van Vliet niet klakkeloos zijn op Nederland ingestelde programma na. Zo beleefde ook het door hem kunstig neergezette typetje 'Benny' zijn wederwaardigheden niet in het kille Nederland, maar ondermeer in het vliegtuig op weg naar Hato en in lokale gelegenheden. Een aanpassing die door een afgeladen Centro Pro Arte allessins op prijs werd gesteld.

De vaak gortdroge, sceptische en regelmatig zeurende opstelling van de doorsnee-Nederlander, voor het merendeel van het publiek gisteravond zeer herkenbaar, werd door Van Vliet uitstekend geportretteerd. Alhoewel er korte stukjes, zoals bijvoorbeeld 'Magda' waren, die dreigden ietwat langdradig te worden, zit er over het algemeen voldoende vaart in het programma om de toeschouwer voortdurend overeind te houden in de stoel. Dat geldt ook voor het deel na de pauze, waarin de cabaretier met iets stemmiger liedjes voor de dag komt. Het succes van de show werd onderstreept door de minutenlange staande ovatie die Paul van Vliet gisteravond aan het einde van de première kreeg. Zelf stelde Van Vliet in zijn onderdeel over het 'verongelijkte nekkie' van de Hollander: 'Show, show, ik heb helemaal geen show gehàd !' Van zijn show kan dat in ieder geval niet worden gezegd.

LAUREEN SCHENK